U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **R. K.,** zastoupený Mgr. Ondřejem Faistem, advokátem se sídlem Kamenická 1, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2016, č. j. MPSV-2016/12185-914/1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 12. 2016, č. j. 16 Ad 52/2016 - 109,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (stěžovatel) domáhal zrušení výše uvedeného rozsudku krajského soudu, kterým soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného.

[2] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 s. ř. s. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[5] Z obsahu předloženého spisu krajského soudu vyplynulo, že shora uvedený rozsudek krajského soudu, v němž byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, byl zástupci

stěžovatele doručen v pondělí 9. 1. 2017 (viz doručenka na č. l. 120 spisu krajského soudu). Tento den je tedy dnem určujícím počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti.

[6] Konec lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. na pondělí 23. 1. 2017. Tento den byl tedy posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti (tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit).

[7] Z podacího razítka vyznačeného Krajským soudem v Plzni Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížnost byla u krajského soudu podána osobně ve středu 25. 1. 2017, tj. dva dny po zákonem stanovené lhůtě (viz originál kasační stížnosti založený ve spisu Nejvyššího správního soudu č. l. 2). Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně. Z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2017

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu